

[Heilesen.]

„har skrevet et af de smukkeste kapitler i det sidste århundredes danske kulturhistorie“, bør ikke udsættes for angreb i statsradiofonien af en karakter som hr. H. P. Ludvigsens.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg vedstår helt og fuldt det citat af mig, som det ærede medlem havde fundet frem.

Jeg forudskikker den bemærkning, at det er radiorådets programudvalg, der har ansvaret for programlægningen. Den udsendelse, der hentydes til, er den, der sendtes søndag den 3. april kl. 19³⁰ og hed: „Indenfor hjemmets fire vægge. Besøg hos direktør H. P. Ludvigsen, der i 1913 indledte kampen mod spiritusforbudet i Danmark.“ Det var en kaminpassiar. Når man denne gang valgte at besøge direktør H. P. Ludvigsen, var det i grunden et apropos til foregående udsendelser, i hvilke afholdsorganisationernes navne fremtrådte: den 3. marts: „Er der for mange beværtninger?“, hvori Adolf Hansen deltog; den 16. marts: „Alkoholisme og narkotikamisbrug“, hvor formanden for Danske Afholdsselskabers Landsforbund, inspektør Markersen, deltog, og den 22. marts: „Tørlagt — hørebillde fra forbudstankens slagmarker“, hvori Adolf Hansen og Larsen-Ledet deltog. Navnlig den sidstnævnte udsendelse, hvori Larsen-Ledet udtalte sig om de store kampdage, hvor der på møder hele landet over diskuteredes forbud, gjorde det naturligt at aflægge direktør H. P. Ludvigsen et besøg for at tale også med ham om gamle dage.

Det, der åbenbart sigtes til med udtrykket „stærke angreb på afholdsbevægelsen“, må være en udtalelse af direktør Ludvigsen i forbindelse med den forbudsadresse, der i sin tid blev sat i gang. Der var under hensyn til krigstilstanden 1914—18 indført et midlertidigt spiritusforbud i Danmark. Indenrigsminister Ove Rode havde engang svaret afholdsbevægelsen, at han ville indføre et forbud, hvis en folkeafstemning gik ind herfor. Afholdsbevægelsen begyndte at samle underskrifter på lister, hvor vælgerne skulle kræve det midlertidige forbud gjort permanent.

I denne sammenhæng udtalte hr. H. P. Ludvigsen — jeg beder om formandens tilslutning til et citat —

„Afholdsfolkene samlede over 700 000 underskrifter.“

Så afbrød Sv. Alkær sig:

„Det var ikke så lidt.“

„Nej, men det var en ren humbugs-historie. Man tog jo børn lige ned til dem, der lå i vuggen, med. Som eksempel på, hvor forkert det var grebet an, kan det nævnes, at da man talte dem op, var der i en kommune i Jylland 146 pct. af vælgerne, som havde skrevet under på adressen. Det er jo det bedste bevis på, hvilken humbugsadresse det var.“

Det var jo en kraftig snaps af en replik. Men iøvrigt fremgår det tydeligt af samtalen, at den agitationsform, der er nævnt i dette citat, udtrykkeligt omtales som noget, der ligger omtrent 40 år tilbage i tiden; den er fra de store afholdskampes tid.

Når det ærede medlem spørger mig, om manuskript og replikker var godkendt af programudvalget, må jeg svare nej; der er ikke censur i dansk radio. Direktør Ludvigsen talte under eget ansvar, og det er statsradiofoniens kulturelle opgave at værne det frie ord. Jeg har faktisk ikke mere at sige derom.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes i dag kl. 16³⁰ med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om afgørelse af de mellem visse organisationer af arbejdsgivere og arbejdere bestående uoverensstemmelser.

Mødet hævet kl. 14⁵⁰.